■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **key-מקרא:**

Talmud Navigator

מט.							o				השתא בדופן חמישית כוונת ליה, באחד מאיבריו לא יכלת ליה?
מט.	◊						■			[רב יהודה אמר רב]	לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב: על עיסקי שלו.
מט.	◊						■			[רבי יוחנן]	(שמואל ב' ג') ויכהו שם אל החמש - אמר רבי יוחנן: בדופן חמישית, מקום שמרה וכבד תלויין בו.
מט.	◊						■				(מלכים א' ב') והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים טובים ממנו
מט.						■					טובים - שהיו דורשין אכין ורקין והוא לא דרש.
מט.						■					צדקים - שהן בפה ולא עשו, והוא באיגרת עשה.
מט.	◊						■			[רב]	(שמואל ב' ב') ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב, אמר רב: שלא חשדו.
מט.	◊						■				(מלכים א' ב') ויקבר בביתו במדבר
מט.						¿					אטו ביתו מדבר הוא?
מט.	◊				!					רב יהודה אמר רב:	כמדבר, מה מדבר מופקר לכל - אף ביתו של יואב מופקר לכל.
מט.	◊				!						דבר אחר: כמדבר, מה מדבר מנוקה מגזל ועריות - אף ביתו של יואב מנוקה מגזל ועריות.
מט.	◊			■						[רב יהודה]	(דברי הימים א' י"א) ויואב יחיה את שאר העיר - אמר רב יהודה: אפילו מוניני וצחנתא טעים פריס להו.
											הדרן עלך נגמר הדין

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **:מקרא-key**

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		סנהדרין-ארבע מיתות	
											מאן דאמר	מימרא	
מט:	מ	■	♦								[חכמים]	ארבע מיתות נמסרו לבית דין: סקילה, שריפה, הרג, וחנק.	
מט:		■	♦								רבי שמעון:	שריפה, סקילה, חנק והרג.	
מט:		■										זו מצות הנסקלין.	
מט:	ג	◊	■								רבא אמר רב סחורא אמר רב הונא:	כל מקום ששנו חכמים דרך מניין - אין מוקדם ומאוחר, חוץ משבעה סמנין	
מט:		◊	■	■							דתנן:	שבעה סמנין מעבירין על הכתם: רוק תפל, ומי גריסין, ומי רגלים, ונתר, ובורית, קמוליא, ואשלג.	
מט:			■		■						וקתני סיפא:	העבירן שלא כסידרן, או שהעבירן שבעתן כאחד - לא עשה ולא כלום.	
מט:		◊		■							רב פפא סבא משמיה דרב:	אף ארבע מיתות, מדקא מפליג רבי שמעון - שמע מינה דוקא קתני.	
מט:					¿							ואידך	
מט:		◊			!						[רב הונא]	בפלוגתא לא קא מיירי.	
מט:		◊		■							רב פפא:	אף סדר יומא.	
מט:			■	■							דתנן:	כל מעשה יום הכפורים האמורים - על הסדר, אם הקדים מעשה לחבירו - לא עשה ולא כלום.	
מט:					¿							ואידך	
מט:		◊			!						[רב הונא]	ההוא חומרא בעלמא.	
מט:		◊		■							רב הונא בריה דרב יהושע:	אף סדר תמיד	
מט:			■	■							דקתני עלה:	זהו סדר תמיד.	
מט:					¿							ואידך	
מט:		◊			!						[רב הונא]	ההוא למצוה בעלמא.	
מט:		◊		■								ולאפוקי ממצות חליצה	
מט:			■	■							דתנן:	מצות חליצה: בא הוא ויבמתו לפני בית דין, היו נותנין לו עצה ההוגנת לו, שנאמר (דברים כ"ה) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו, והיא אומרת (דברים כ"ה) מאן יבמי וגו' והוא אומר (דברים כ"ה) לא חפצתי	
מט:			■			■					ואמר רב יהודה:	מצות חליצה: קוראה וקורא, חולצת ורוקקת וקוראה.	
מט:			■				¿				והוינן בה:	מאי קא משמע לן? מתניתין היא	
מט:			■					!				הא קא משמע לן: מצוה הכי, ואי אפיך - לית לן בה.	
מט:					■						תניא נמי הכי:	בין שהקדים חליצה לרקיקה או רקיקה לחליצה - מה שעשה עשוי.	
מט:		◊		■								ולאפוקי מהא	
מט:		◊	■	■							דתנן:	כהן גדול משמש בשמונה כלים, והדיוט בארבעה: בכתונת, במכנסים, במצנפת, ואבנט. מוסיף עליהן כהן גדול חושן, ואפוד, ומעיל, וציץ.	
מט:				■		■					ותניא:	מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים - שנאמר (ויקרא ט"ז) ומכנסי בד יהיו על בשרו	
מט:				■			■				ותנא	מאי טעמא אקדמיה לכתונת? משום דאקדמיה קרא.	
מט:								¿				וקרא מאי טעמא אקדמיה?	
מט:									!			משום דמכסיא כולה גופיה עדיפא ליה.	
מט:	<	■										סקילה שריפה כו'.	
מט:		◊	■									סקילה חמורה משריפה - שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודה זרה.	

מט:	◊	?	מאי חומרא ־ שכן פושט ידו בעיקר. ־ אדרבה, שריפה חמורה, שכן ניתנה לבת כהן שזינתה, ומאי חומרא ־ שכן מחלֹלת את אביהָ